

1. søndag efter påske

2. tekstrække

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Johannes: Da de havde spist, siger Jesus til Simon Peter: »Simon, Johannes' søn, elsker du mig mere end de andre?« Han svarede: »Ja, Herre, du ved, at jeg har dig kær.« Jesus sagde til ham: »Vogt mine lam!« Igen, for anden gang, sagde han til ham: »Simon, Johannes' søn, elsker du mig?« Han svarede: »Ja, Herre, du ved, at jeg har dig kær.« Jesus sagde til ham: »Vær hyrde for mine får!« Jesus sagde til ham for tredje gang: »Simon, Johannes' søn, har du mig kær?« Peter blev bedrøvet, fordi han tredje gang spurgte ham: »Har du mig kær?« og han svarede ham: »Herre, du ved alt; du ved, at jeg har dig kær.« Jesus sagde til ham: »Vogt mine får! Sandelig, sandelig siger jeg dig: Da du var ung, bandt du selv op om dig og gik, hvorhen du ville; men når du bliver gammel, skal du strække dine arme ud, og en anden skal binde op om dig og føre dig hen, hvor du ikke vil.« Med de ord betegnede han den død, Peter skulle herliggøre Gud med. Og da han havde sagt det, sagde han til ham: »Følg mig!« *Joh 21,15-19*

Denne hellige lektie skriver profeten Esajas: I er mine vidner, siger Herren, min tjener, som jeg har udvalgt, for at I må forstå og tro på mig og indse, at det er mig. Før mig blev der ikke dannet nogen gud, efter mig vil der ingen være; jeg, kun jeg, er Herren, der er ingen anden frelser end mig. Det er mig, der har fortalt det, mig, der frelser, det er mig, der har forkyndt det, ikke en fremmed gud blandt jer. I er mine vidner, siger Herren, det er mig, der er Gud. *Es 43,10-12*

Denne hellige lektie skrives i Apostlenes Gerninger: Peter sagde: »Israelitter, hør disse ord: Jesus fra Nazaret – en mand, der er udpeget af Gud for jer ved mægtige gerninger og undere og tegn, som Gud gjorde gennem ham midt iblandt jer, sådan som I selv ved – ham fik I udleveret efter Guds fastlagte bestemmelse og forudviden, og ved lovbruderes hånd naglede I ham til korset og dræbte ham. Men Gud gjorde en ende på dødens veer og lod ham opstå, for han kunne umuligt holdes fast af døden. Om ham siger David nemlig: »Jeg havde altid Herren for øje, han er ved min højre side, for at jeg ikke skal vakle. Derfor glædede mit hjerte sig, og min tunge jublede, ja, mit legeme skal bo i håb. For du vil ikke lade mig blive i dødsriget, din hellige vil du ikke lade se forrådnelse. Du lærte mig livets veje, du vil mætte mig med glæde for dit ansigt.« *ApG 2,22-28*

Epistlen skriver apostlen Peter i sit første brev: Når I påkalder ham som fader, der uden at gøre forskel på folk dømmes enhver efter hans gerning, skal I leve i gudsfrygt, så længe I er udlændinge her. I ved jo, at det ikke var med forgængelige ting som sølv eller guld, I blev løskøbt fra det tomme liv, I havde overtaget fra jeres fædre, men med Kristi dyrebare blod som af et lam uden plet og lyde; dertil var han bestemt, før verden blev grundlagt, men han blev først åbenbaret nu ved tidernes ende af hensyn til jer, som takket være ham tror på Gud, der oprejste ham fra de døde og gav ham herlighed, så at jeres tro også er håb til Gud. I, som i lydighed mod sandheden har rensset jeres sjæle til at have oprigtig broderkærlighed, skal elske hinanden inderligt og af et rent hjerte; I er jo ikke genfødt af en forgængelig, men af en uforgængelig sæd, Guds levende og blivende ord; for

*»alle mennesker er som græs,
al deres herlighed som markens blomster.*

*Græsset tørrer ind, blomsterne falder,
men Herrens ord forbliver til evig tid.«*

Det er dette ord, som er forkyndt for jer. 1 Pet 1,17-25